

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, СЕПТЕМБРА 1997.
БРОЈ 415 ГОДИНА VIII

Ванредно издање

- СОЦИЈАЛИСТИЧКА ПАРТИЈА РЕП
- СРПСКА ДЕМОКРАТСКА СТРАНКА
- НАРОДНА СТРАНКА Р. С. - е
- РАДНИЧКА ПАРТИЈА РЕПУБЛИКЕ
- СДП БиХ
- СРПСКИ ДЕМОКРАТСКИ САВЕЗ РС
- БОСС - БОСАНСКА СТРАНКА
- СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА Р
- СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА Р
- РАДИКАЛНА СТРАНКА Р
- РАДИКАЛНА СТРАНКА Р
- РАДИКАЛНА СТРАНКА Р

ПРАВА ОДЛУКА

ГЛАС ЗА РАДИКАЛЕ

Оснивач и издавач:
Српска радикална странка
Републике Српске

Предсједник
редакцијског колегијума:
Др. Никола Поплашен

Главни и одговорни
уредник:

Миодраг Ракић

Замјеник главног и одговорног
уредника:
Огњен Тадић

Уредник ДЕСК-а:
Радован Јовић

Техничко уређење листа:
Дане Бранковић (технички уредник)
Огњен Тадић (ликовно рјешење)

Издавачки савјет:
Станко Бобић,
Дане Бранковић,
Драган Јовановић,
Милорад Мирчић,
Томислав Николић,
Алекса Перановић,
Мирослав Радовановић,
Мирко Спаић
и Мирјана Шаиновић.

Штампа:
"Графичар" Добој

Маркетинг:
адреса: Светозара Марковића Ц
телефон/телефакс: 078/38-886
жиро рачун: 30-500-670-4-58
(за Велику Србију)

"Велика Србија" је рјешењем
Министарства за информације у
Влади Републике Српске
број 01-489/96 од 18.12.1996. године
уписана у
Регистар јавних гласила под
бројем 28.

Овај број је припремио ОО СРС
Теслић, а уредио га је
Душан Кузмановић.

ЧЕСТИТКЕ И ПРИЈЕТЊЕ

**ДОК НАС ПОЈЕДИНИ
ЧИТАОЦИ ПИТАЈУ, ЗА-
ШТО СМО СЕ ЛАЂАЛИ
ПЕРА АКО СЕ БОЈИМО
ДА ГА УПОТРИЈЕБИМО,
ДРУГИ СЕ ЧУДЕ ДА СМО
ЈОШ НА СЛОБОДИ.**

Након изласка прва два броја ванредног издања листа "Велика Србија", наша редакција је просто затрпана писмима читалаца, а телефон у просторијама Странке звони готово без престанка. И док нас једни хвале, дижу у звијезде, честитају, пружају подршку (неки чак нуде да помогну и у финансирању листа само да он настави излазити), дотле нам с друге стране стижу писма препуна критике (и добронамјерне и оне друге), псовки, пријетњи... Неки сматрају да смо превише благи ("што сте се узалуд лађали пера?"), а неки опет "не осуђују" нас, него власт ("да ли је уопште има у овој држави, кад дозвољава излажење оваквих новина и кад се људи који их праве још увијек налазе на слободи?").

Између честитки с једне и не-годовања и пријетњи, с друге стране, најбројнија су ипак она писма из којих провејава конструктивна критика, гдје се читаоци помало стављају у улогу редакције и уредника. Нуде нам мноштво сугестија, предлажу

нове рубрике, дају идеје и нове теме о којима се по њима "мора" писати. Између осталог, један читалац нас пита зашто лажемо да ћемо излазити и убудуће. Зар не знамо, пита нас он, да се новине штампају на папиру а да се папир прави од дрвета, оног истог које се на нашем подручју тако немилосрдно сијече, да ће се наше шуме за врло кратко вријеме претворити у крчевине (ако већ то и сада нису).

Чак неколико читалаца ставља нам замјерку што нисмо "смјели" писати да се "у Божуркомерцу продаје брашно из хуманитарних пошилака", о "крађи пара из црквених темеља, о "регресу у Шумском газдинству", о... У другом писму, читалац који се потписао са "У СДС-у до смрти", пита "колико нас комунисти плаћају, кад толико пљујемо по најчеститијим Србима,"

Најкраће, реакције су, колико бројне, толико и различите. Баш као и укуси, а стара је и много пута провјерена мудрост, да "о укусима не треба расправљати". Међутим, то нипошто не значи да не придајемо значај писмима наших читалаца. Напротив, странице "Велике Србије", за њих ће увијек бити отворене, а сваку добру идеју настојаћемо кроз уређивачку политику и да реализујемо.

Д. К.

СЦЕНАРИЈ ЗА РУШЕЊЕ ДРЖАВЕ

ДА ЛИ СЕ СЈЕЋАТЕ, НИЈЕ БИЛО ДАВНО, КАДА СМО МИ СРПСКИ РАДИКАЛИ УПОЗОРАВАЛИ ВЛАСТОДРШЦЕ СДС-а ДА ЋЕ ПАСТИ, И УСПУТ СМО ИХ МОЛИЛИ ДА ПАЗЕ КАКО ПРИЛИКОМ ПАДАЊА НЕ БИ ЗГЊИЈЕЧИЛИ НАРОД. А ОНИ, НИСУ НАМ ВЈЕРОВАЛИ, А ЈОШ МАЊЕ СЛУШАЛИ, И ШТО ЈЕ НАЈГОРЕ, САДА КАДА СУ ПОЧЕЛИ ПАДАТИ, МОГЛО БИ СЕ ДЕСИТИ ДА ЗАИСТА ЗГНИЈЕЧЕ НАРОД, ЈЕР ЈЕ ОЧИГЛЕДНО ДА ОНИ НИ У ПАДАЊУ НЕ ЗНАЈУ БИТИ ФИНИ И ЊЕЖНИ.

Догодило се као најгора клетва. Људи који су се давно требали помакнути са врха Државе, без икакве бригае да би за њих ико и сузу пустио, захваљујући одсуству демократије, продужили су себи вијек трајања и сад се дошло у ситуацију да они не могу отићи ако не направе неко зло.

Да је Република Српска као држава криминално лоше организована и да у врху власти цвјета криминал, то није никакав изум председнице Биљане Плавшић јер на то су већ одавно указивали српски радикали. Да су ти људи на вријеме схватили, да се са тако мало поштења и тако мало политичке мудрости не може остати на власти и да су на вријеме отишли, не би сада кроз своје личне сукобе разарали Републику Српску и дијелили недужни народ.

Када је председница Биљана Плавшић покренула питање криминала у Држави, као и захтјев да се евидентира имовно стање носиоца политичких функција, радикали у Теслићу били су доиста обрадовани и по први пут им није било жао што су на прошлогодишњим изборима, иако против своје воље, гласали за Биљану Плавшић. Међутим, врло брзо ствари су попримиле другачији ток. Сукоб председнице Плавшић, у чије поштење још увијек не сумњамо, са властодршцима с Пала, претворио се у сукоб Пала и Бања Луке, односно у сукоб источног и западног дијела Републике Српске. Борба против криминала и покушај да се направи

реда у држави остали су у другом плану а у први план је избило манипулисање са обичним народом и његово сврставање према Истоку или Западу. На сцену су избили велики апсурди. Сиромах из Бања Луке излази на митинг и митингује против криминала на Палама, као да у Бањој Луци мање има криминала, док исти такав сиромах митингује на Сокоцу и Палама против Биљане Плавшић, против Бање Луке и бањалучке сиротиње као да су ови мање за Републику Српску.

Тако је фино замућена вода да се српска сиротиња забави сама собом а крупне рибе наставе свој посао. Али неће дуго. Овај пут су толико превршили мјеру и све ово што раде довестиће до њиховог самоуништења. Ако не би пали они, онда би пао народ и Република. Ако би они остали, само би се наставиле продубљивати подјеле у народу до којих су већ довели. Ко ће у овом сукобу први пасти: да ли "вуклови с Пала" или "јагње из Бања Луке" и није од нарочитог значаја. Ко год побједи неће имати времена за славље, јер ни једну од сукобљених страна, након свега, неће прихватити цијела Република Српска а вјероватно ни међународни фактори који ову кризу контролишу и дозирају према својим потребама. Зато, у интересу очувања Републике Српске, радикали траже да се распишу и парламентарни и председнички избори, како би се и једна и друга гарнитура са што мање посљед-

ица повукла са сцене. Иначе, на све оптужбе које ових дана изричу завађени табори а за које би се рекло као да долазе из уста представника зараћених држава, могла би се поставити бројна питања.

Председницу Плавшић свакако бисмо могли питати: зар је она тек сада уочила докле се стигло с криминалом у Републици Српској?

Руководство с Пала, које оптужује председницу да је марионета у рукама страних сила, могли бисмо питати: зар они стварно мисле да су за цијело протекло врије своје владавине били нешто друго осим марионете у рукама страних сила? И да ли они озбиљно мисле да на Балкану постоји нека државица или власт која није марионетска? Такође, и једном и другом руководству, могли бисмо поставити питање: зашто у међусобном оптуживању обмањују и плаше народ причом, како ћемо изгубити државу и како ће пропасти Република Српска ако они оду? Зашто поштено не кажу: без обзира ко ће од њих бити на власти, ми државу не можемо изгубити јер државу нисмо ни добили. Не можемо изгубити оно чега немамо.

По Дејтонском споразуму, ни један од ентитета у Босни и Херцеговини није држава а ни сама Босна и Херцеговина није држава у правом смислу рјечи.

То је данашња реалност. Каква ће бити сутрашња, то је питање али истина се мора рећи.

РАТ КРИМИНАЛУ И БЕЗАКОЊУ

Ових дана грађани Теслића обасути су канонадама слаткорјечивих предизборних обећања, са пуно фраза, кича и политичког неукуса. Сви који претендују на власт заклињу се да су они за Републику Српску (као да су они други за Зимбабве), да су за прогрес и демократију (као да смо ми за средњи вијек и робовластништво) и тако даље, све апсурдније од апсурднијег. Чуди нас да се ни једна политичка странка у својим предизборним обећањима није заложила за то да се у Републици Српској говори српски језик или нешто друго опште прихваћено и познато.

За разлику од напред поменутих, српски радикали направили су конкретан предизборни програм, примјенљив за простор општине Теслић, без било каквог уопштавања и филозофирања. У наставку навешћемо само неке од његових одредница.

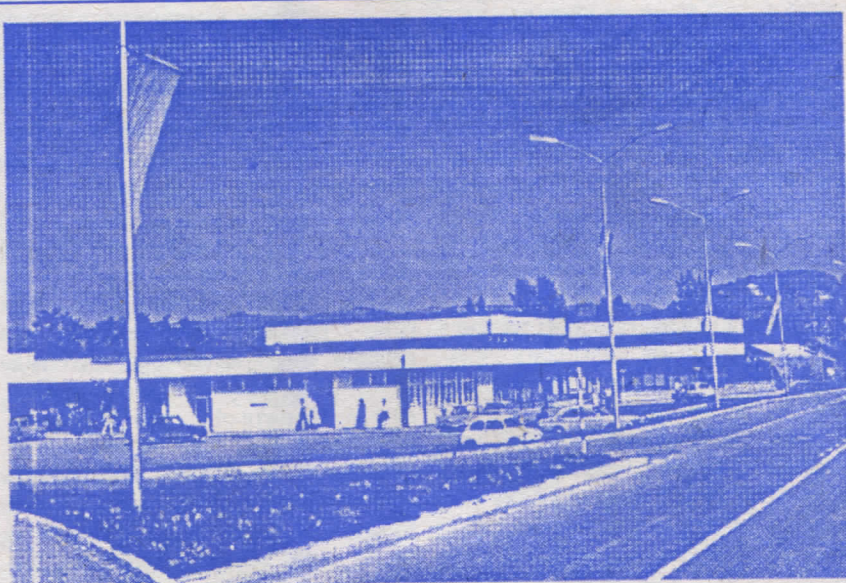
Поставка од које српски радикали ни по коју цијену неће одустати је поштовање социјалног минимума грађана. Сваком гађанину се морају обезбиједити минимални услови за живот и рад под, чим првенствено мислимо да има шта јести, гдје становати, шта обући, школовати дјецу...

Због овог става српски радикала "новокомпоновани теслићки богаташи" прогласили су нас "комуњарама", јер знају да ће се социјалне потребе финансирати углавном од пореза и доприноса који ће плаћати они који имају од чега (дакле они), што до сада, захваљујући "СДС демократији", нису чинили.

Основни предуслов за беспријекорно функционисање правне државе, те провођење уставности и законитости, је добра организација и функционисање система државне управе. Српски радикали су става да они који су направили хаос, не могу правити ред, те ће државни службеници који су се огријешили о закон и они који нису квалитетно обављали свој посао морати своја мјеста уступити способнијим и поштенијим. Исто се односи и на директорску структуру у привредним колективима.

притисака, да Република Српска направи одређене, за српски народ штетне уступке. Нема тог новца за који ће српски радикали продати интересе српског народа и довести у питање опстанак Републике Српске.

Наша девиза је "уздај се усе и у своје кљусе", у склопу чега намјеравамо основати фонд за обнову и изградњу општине Теслић који ће се финансирати квалитетним средствима, не на бази донаторства, већ на бази обавезе оних категорија лица која то објективно могу поднијети. Из фонда би се

"Брод на сувом" - Аутобуска станица у Теслићу

Најболније питање у овом тренутку је питање покретања привреде у склопу чега је неопходно обезбиједити свјеж капитал. Ми не вјерујемо много у обећања међународне заједнице, и то сматрамо више као средство

финансирале двије врсте инвестиција. Ради разбијања саобраћајне блокаде Теслића од дубине територије Републике, неопходно је приступити изградњи квалитетног пута за Добој који би нас преко Добоја повезивао са

Не дамо власт лоповима - порука са прошлогодишњег митинга српских радикала у Теслићу

Југославијом и свијетом. Пут би ишао трасом: Доњи Ружевић, Горњи Ружевић, Осивица, Горња Радња, Укриница, Растуша, Чечава према Станарима а по квалитету и возним особинама одговарао би садашњем путу од Теслића према Прибинићу. Што се тиче локалних путева планирано је асфалтирање пута Теслић - Блатница - Очауш и Клупе - Горња Шњеготина. Радови на овим путевима трајали би дужи временски период / више година. То сматрамо својеврсним "јавним радовима" на чијој би се реализацији запослио већи број грађана наше општине, чиме би се дјелимично ублажио недостатак радних мјеста.

Други дио фонда у виду краткорочних кредитних позајмица био би усмјераван у државну привреду (док се не приватизује), и већим дијелом такође у виду краткорочних кредита грађанима за изградњу система мини фарми(тов стоке, перадарство, свињогојство, откупне станице за млијеко) те отварање мањих производних погона, углавном по селима. Ради стварања повољне климе за отварање производних

погона на подручју општине, приватним инвеститорима ставићемо на располагање индустријску зону за приватни сектор, гдје ћемо довести квалитетну инфраструктуру и комуналије, те дати низ олакшица и гаранција како би се кренуло са производњом и како би се отворило што више радних мјеста.

Посебна брига српских радикала биће село и, уколико добијемо власт, проводићемо програм такозване "ревитализације села". Жеља нам је да се и у сеоским срединама створе услови за нормалан живот и рад и у контексту тога отварање производних погона и мини-фарми у селима те изградња квалитетних путева, само су почетни корак у остварењу тог циља.

Објавићемо беспопштедан рат криминалу и безакоњу те онима који пустоше и пљачкају наше једино богатство - шуме. Искористићемо законске одредбе и забранити извоз обловине са подручја општине, забранити прекомјерну сјечу, те стварати услове да наши грађани по селима врше што више финализацију прераде дрвних сортимената кроз

производне погоне. Прекинућемо праксу да се од шумских богатстава богати пар људи а да гро становништва (они који су одбранили и сачували шуме) од њих немају ништа.

Створићемо правну сигурност и услове како би наши људи на привременом раду у иностранству, могли без бојазни у свом родном крају отворати производне погоне, у чему ћемо им пружити пуну подршку и обезбиједити одговарајуће олакшице.

Сива економија, неплаћање пореза и обавеза, шверц, бе-

закоње, по доласку српских радикала на власт биће само сјећање на ружну прошлост.

Трајна брига друштвене заједнице биће породице погинулих бораца, ратни војни инвалиди и борачки састав, у смислу квалитетног рјешавања њихових основних социјалних потреба. Основни нам је циљ да наши борци у својој републици добију посао, а не да лутају по бијелом свијету, борећи се за кору круха.

На нашим промотивним скуповима у протеклом периоду доста грађана изразило је наду да само српски радикали могу стати на пут присутном лоповлуку и криминалу. Грађани су свјесни да ће подизање животног стандарда зависити од тога колико будемо радили, а обавеза српских радикала је да створе услове за рад. Грађане у овом тренутку највише боли неправда и лоповлук, а свјесни су да је процес опоравка привреде и повећање материјалног нивоа дуг и мукотрпан процес, али са њим се мора кренути. На реду је први корак: Држите се лопови, ви сте први на удару.

П.М.

КАНДИДАТИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЗА ОДБОРНИКЕ У СКУПШТИНИ ОПШТИНЕ

**ЛИСТА ПАТРИОТА,
СТРУЧЊАКА И ДОМАЋИНА**

1. **Примариус КАЛАМАНДА** Др Раде
из Теслића
2. **МАРКОЧЕВИЋ Предраг**,
дипломирани политолог из Теслића
3. **КУЗМАНОВИЋ Душан**,
дипломирани журналиста из
Теслића
4. **ПЕТКОВИЋ Божо**,
економиста из Блатнице
5. **СТОЉАК Бранислав** из Прибинића
6. **МАРКОВИЋ Милорад** из Растуше
7. **РАДМАНОВИЋ Љубомир** из Теслића
8. **РАДИШИЋ Алекса**,
професор из Теслића
9. **ВАСИЋ Симо** из Чечаве
10. **ПЕТКОВИЋ Стојан** из Горњег
Теслића
11. **СМИЉАНИЋ Недељко** из Очауша
12. **ЂЕКАНОВИЋ Предраг**,
дипломирани инжењер из Теслића
13. **ЂУКИЋ Момир**, наставник из
Прибинића
14. **СТЕВИЋ Миливоје** из Ђулића
15. **ЈОТАНОВИЋ Вељко**,
професор из Теслића
16. **ЂЕКАНОВИЋ Бранислав**,
дипломирани инжењер из Теслића
17. **ЧАНЧАР Предраг** из Влајића
18. **ГАВРИЋ Вјекослав** из Теслића
19. **ЛОНЧАР Драженко** из Барића
20. **КОВАЧЕВИЋ Ненад** из Бање Врућице
21. **АНЂЕЛИЋ Бранислав**,
професор из Теслића
22. **БИЈЕЛАЦ Ненад** из Укринице
23. **МИШКИЋ Свето** из Горње Шњеготине
24. **САВИЋ Милован** из Луг-Марковића
25. **ТОМИЋ Војислав** из Чечаве
26. **ЈОВИЧИЋ Драго** из Ђулића
27. **ПОЗДЕРОВИЋ Владо** из Ружевића
28. **МАРКОВИЋ Чедомир** из Теслића
29. **ЛИПИЋ Васо** из Жарковине
30. **МАРКОЧЕВИЋ Ристо**,
дипломирани инжењер из Доњег
Булетића
31. **КУЗМАНОВИЋ Роксанда**,
професор из Теслића
32. **ПУЉИЋ Радојко** из Горње Радње
33. **РАДЕШИЋ Миле** из Рудника
34. **ДЕВИЋ Мирко** из Младиковина
35. **ШАЈИНОВИЋ Мирко**,
комерцијалиста из Парлога
36. **ДУШАНИЋ Душан**,
дипломирани технолог из Теслића
37. **БОСИЋ Драго**,
дипломирани правник из Теслића
38. **СЛАВУЉИЦА Недељко** из Витковаца
39. **РАДАНОВИЋ Миленко** из Рудника
40. **ПОПОВИЋ Нedo** из Бање Врућице
41. **СЕКУЛИЋ Жељко** из Гоњег
Ранковића
42. **СТАНОЈЕВИЋ Ново** из Горње Чечаве
43. **ЂУРИЋ Станислав** из Петковића
44. **МАНДИЋ Урош** из Горњег Ранковића
45. **ДЕВИЋ Ненад** из Теслића
46. **СТОЈАНОВИЋ Југослав** из Горњег
Липља
47. **ШПИРИЋ Горан**,
дипломирани журналиста из Теслића
48. **ПЕТРОВИЋ Драган** из Доњег
Ранковића
49. **БАБИЋ Ранко**,
дипломирани инжењер из Теслића
50. **СПАСОЈЕВИЋ Симо** из Мленова
51. **КУСИЋ Станоје** из Бардака
52. **МАРКОВИЋ Здравко** из Ружевића
53. **БУБИЋ Ненад** из Горњег Булетића
54. **ЛУКИЋ Здравко** из Чечаве
55. **КУЗМАНОВИЋ Недељко** из
Угодновића

"РАТ ПЛАКАТИМА"

Чак и ријетки појединци који нису присталице Српске радикалне странке, признаће да међу кандидатима ове странке за предстојеће локалне изборе нема лопова, дезертера и профитера, што у овим временима сигурно мора бити полазна основа за представљање неке странке.

Међутим, одсуство лопова, дезертера и профитера са своје листе, радикали не сматрају за неки посебан квалитет јер, да је среће, све листе би требале бити такве.

Посебан квалитет о којем су радикали водили рачуна и са чиме се диче је то што је примариус др Раде Каламанда пристао да буде носилац њихове листе. Поред овог имена, листа радикала садржи и друге квалитете:

Тако кандидати радикала имају укупно учешће у отаџбинском рату од преко двјеста година.

На листи је петнаест кандидата са високом школском спремом. Међу њима су разни профили стручњака, од доктора и инжењера, па до правника, професора и новинара. Надаље, ту су три кандидата са вишом школском спремом и сви остали са средњом спремом.

Посебан квалитет на листи представља заступљеност свих социјалних слојева и свих подручја општине. Радикали су водили рачуна да се на врх листе не стављају само "елитни" кадрови из града, већ је одмах на почетку обезбијеђена заступљеност села, односно већих мјестних центара.

Кандидован је и значајан број радника, затим честитих домаћина, као и успјешних приватника, из реда оних који се нису на брзину и преко ноћи обогатили под сумњивим околностима.

У сваком случају о листи радикала се не мора пуно трошити ријечим, јер она сама о себи говори.

Истина, говоре и друге листе, али видјећете да је то нешто сасвим друго.

Од предстојећих избора сви очекују много, и политичке странке и напаћени народ (богами и међународна заједница), а најмање им се радују они на власти и они који брину о чистоћи нашег града. Јер, док ови први још и не губе наду да се "Власи можда ипак неће досјетити", па ће им се фотеле и овај пут тек мало затрести али не и измаћи, ови други немају чему да се надају. Они су сигурни губитници и знатно прије него што се објелодане резултати гласања, пошто није лако уклонити толико смећа са улица, које сваке ноћи изнова преплави град.

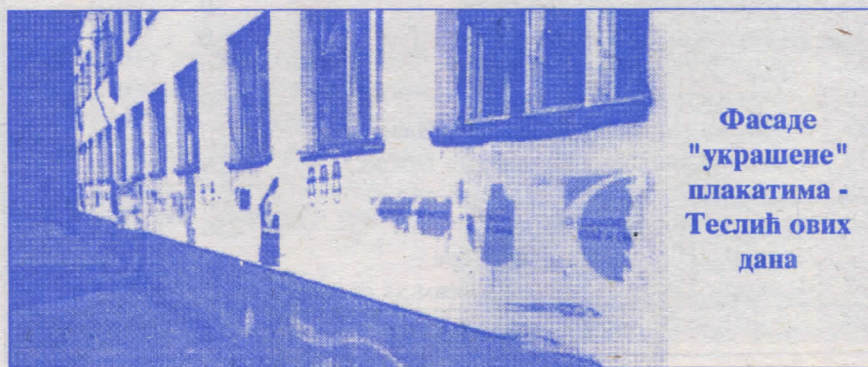
Већ данима (а нарочито ноћима) на улицама Теслића води се немилосрдан "рат плакатима", у коме се "неустрашиво јуриша" и "беспштедно бори" за сваки квадратни центиметар слободне површине на фасадама, изложима, саобраћајним знацима, стаблима дрвећа и другима погодним мјестима за лијељење плаката препуних јевтиног кича и још јевтинијих парола. Борбе су толико "жестокe" да само у току једне ноћи, оне "стратешки најважније коте и положаји у центру града по неколико пута прелазе из руку у руке и мијењају политичка обиљежја, а плочници су ујутро шарени и непроходни од гомила папира.

У "одбрани" се користе сва расположива средства (најчешће синтелан и друга чврстозезујућа љепила, па су они што су плаћени

да скидају плакате "непријатељске садржине" често у дилеми да ли да губе драгоцјено вријеме (плаћање је по учинку) гребући по зидовима, или да руше зидове. И у једном и у другом случају, штета је готово идентична, јер се на фасаде наносе такве наслаге љепила, које је просто немогуће уклонити.

Рачунајући да ће то послје избора све неко требати очистити, а себе као будућу побједничку странку већ сматрајући најодговорнијом за чистоћу, не само града, него и комплетног простора општине, Општински одбор Српске радикалне странке одлучио је да се у току предизборне кампање не укључује на овај начин у прљање града. Држећи се оне народне, да се "уочи Божића прасе не гоји", теслићки радикали сматрају да су у протеклом периоду, у готово свакодневном контакту са народом и бирачима, довољно представили и свој програм и своје кандидате, тако да им није потребна јефтина пропаганда којој прибјегава већина других странака.

С друге стране, код оволиког броја ратне сирочади, удовица, инвалида, избјеглица, незапслених и мноштва другог гладног и полугладног народа, радикали су оцијенили да је средства која би потрошили за овакав вид пропаганде боље усмјерити у неке социјалне и хуманитарне потребе.

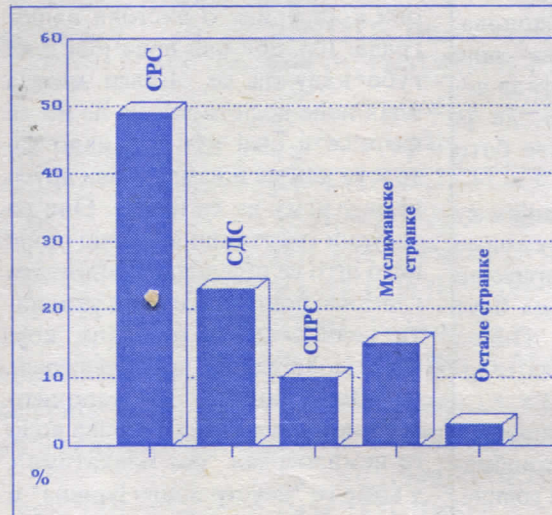

Фасаде
"украшене"
плакатима -
Теслић ових
дана

РАДИКАЛИ ПОБЈЕЂУЈУ?

Ако су анкетирани прави репрезентант бирачког тијела на подручју Општине Теслић, онда су српски радикали сигуран побједник на предстојећим локалним изборима

У циљу испитивања политичког расположења гласачког тијела општине Теслић за предстојеће локалне изборе, редакција новина "Велика Србија" у уторак 02.септембра 1997.године у времену од 16 до 20 часова, у три истраживачке групе, са три телефонска апарата, методом случајних узорака, обавила је телефонску анкету над узорком од 741 грађанином општине Теслић. Анкетираним гађанима постављено је следеће питање: "За коју политичку странку - партију или независног кандидата ћете гласати на предстојећим локалним изборима?". Посматрано по странкама и независним кандидатима, у процентима и физичком обиму, добивени су следећи одговори:

"Резултати" септембарских избора према анкети "Велике Србије" - графички приказ

Битно је напоменути да је истраживање вршено само на подручју града и у селима гдје су инсталирани телефонски апарати, док већи дио општине око 2/3) није могао бити обухваћен. Грађани

су с неповјерењем прилазили анкети, а добар број за странке се одређивао на основу симпатија према носиоцима листа. Чињеница да се 33,73% анкетираних још није одредило за кога ће гласати говори да политичке партије још имају простора за политичко пропагандну дјелатност то јест за придобивање бирачког тијела.

Полазећи од претпоставке да ће се категорија, за сада неопређених бирача, одређити сразмјерно израженом одређењу у анкети, како то у политичкој пракси обично бива те да ће муслиманске странке добити све гласове муслиманских гласача, највјероватнији могући изборни резултати на предстојећим локалним изборима на подручју општине Теслић био би:

НАЗИВ СТРАНКЕ -НЕЗАВИСНОГ КАНДИДАТА	БРОЈ ГЛАСОВА	ПРОЦЕНАТ
1. Српска демократска странка /СЗ/	121	16,32
2. Српска радикална странка	263	35,49
3. Социјалистичка партија РС	54	7,28
4. Здружена листа / СДА, странка за БиХ/	0	0
5. Демократско-патриотска странка РС	0	0
6. Српски демократски савез РС	0	0
7. Народна странка РС	0	0
8. Независна странка РС	0	0
9. Радничка партија РС	0	0
10. Удружена левница	0	0
11. СДП БиХ	0	0
12. Српска патриотска странка РС	0	0
13. Српска сељачка странка РС	0	0
14. Српски отаџбински фронт РС	0	0
15. Странка српског јединства	0	0
16. Босанска странка	0	0
17. Независни кандидат Ракановић Благо	0	0
18. Независни кандидат Ракановић Брано	0	0
19. Независни кандидат Смиљић Жељко	0	0
20. Одговор: "Још ћу размислити"	250	33,73
21. Одговор: "Нећу изаћи на изборе"	32	4,31
22. Одговор: "Бојим се или не желим да одговорим"	21	2,83
УКУПНО	741	100,00%

НАЗИВ СТРАНКЕ	ПРОЦЕНАТ
1. Српска радикална странка	49%
2. Српска демократска странка	23%
3. Социјалистичка партија РС	10%
4. Муслиманске странке	15%
5. Остале странке из РС	3%
УКУПНО	100%

СТРАНКЕ, ГЛУМЦИ И БИРАЧИ

**У ВРИЈЕМЕ СВЕОПШТЕ ОСКУДИЦЕ И СИРОМАШТВА,
ЈЕДИНО СЕ МОЖЕМО ПОХВАЛИТИ ИЗОБИЉЕМ ПОЛИТИЧКИХ ПАРТИЈА.**

Просто је неvjероватно колико је на овим просторима у сезони пољопривредних радова тешко наћи некога да ради на њиви али кад крене предизборна кампања наједном видиш да има велики број људи на потпуно погрешном путу. Тамо на њиви, гдје би доиста могли бити корисни, њих нема а овамо у политици, гдје ништа корисно не могу направити, они воле да дангубе и неком потпетљавају ноге. Али изгледа да је мноштво политичких партија судбина свих распалих једнопартијских система. Иживљавање једне крајности, вjероватно је допринјело да се иживи и друга крајност.

Само у Теслићу за предстојеће локалне изборе кандидовано је шеснаест политичких партија и три независна кандидата.

Кажу да је у сваком послу добро да има и мало разоноде и забаве али у овој изборној кампањи изгледа да је забаве и разоноде више него озбиљног посла. Додуше није све ни у забави. Има ту понешто и од најобичнијих прљавих интереса, условно речено. Наиме, у финансирању ове изборне кампање, главну ријеч води ОСЦЕ са позамашним девизним средствима. Рачунајући с тим неки промућурни људи су на брзину основали партије и уз веома мало напора стекли право да завуку руку у девизну џаку ОСЦЕ-а. Неки су опет, колико јуче, прекјуче, основали партије и поред поменутих пара имају и неке политичке амбиције али то им нико озбиљно не схвата а тешко је повjеровати да и сами озбиљно мисле.

Све у свему, од тих шеснаест партија, по оцјени радикала, тек

њих три се могу рачунати за озбиљне партије. Партије са чланством, симпатизерима, некаквом традицијом, именом и неопходном организационом структуром. Колико год се то коме свиђало или не свиђало, реално сагледавајући ове елементе, под озбиљним партијама се мисли на Српску радикалну странку, Српску демократску странку и Социјалистичку партију РС. Уз дужно поштовање према сваком човјеку, па и према партији, морамо признати да остале партије немају ни прошлост, ни будућност и након ових избора, њихово путовање "кроз историју" вjероватно ће бити завршено. Након ових избора, ми вjероватно више нећемо имати пуно партија.

Откуд тако смјеле тврдње? Па отуд што те странке немају никакву укоријењеност у народу. Изузев за три поменуте странке, деведесет посто народа ни сада, ни након избора неће запамтити пуни назив тих мањих странака, Чак шта више у тој анонимности и крије се једина шанса тих странака. Управо зато што се ради о непознатим именима која имају одређене сличности са називима већих странака, могуће је да ће неки бирачи за њих грешком гласати. Гласаће вjероватно и понеко из најуже фамилије оснивача партије, мада поуздано знамо доста челних људи мањих странака који ни сами неће гласати за своју странку. Па ипак ми не сматрамо за неко зло појаву тих странака, већ на то гледамо као на пратећу појаву у развоју демократије.

А од већих странака?

На жалост, ни ту нема пуно избора. Што се тиче СДС и СП

РС, они су на власти већ пуних седам година, без икаквих избора и демократске провјере. Ови први, владали су државом а ови други привредом. Истина, за цијело вријеме своје владавине они су се свађали и гурали, али углавном су остали на својим мјестима и нека ником другом не пребацују одговорност за оно што су направили. А направили су "превише". Државу су организовали као логор, а привреду упропастили и њену продуктивност и профитабилност спустили испод нивоа најзаосталијих афричких земаља.

Између ове три странке, народ у ствари има само два избора: Ако жели да има власт какву је досад имао, онда су му СДС и СП РС најбоља гаранција за то. Ако жели промјене, другачије понашање и излаз из постојеће ситуације, онда је тешко одољети а да се не прихвати Српска радикална странка. Али, који год избор да бирачи прихвате српски радикали ће поштовари тај избор. Мада имамо утисак да народ ипак жели промјене. На многим скуповима радикала у последње вријеме били су присутни и припадници СДС-а и у многим приликама могло се чути њихово гласно размишљање: "Ја јесам члан СДС-а али када се буде гласало ја знам за кога ћу гласати". Свака ти част домаћине! Ми знамо да ти није лако и да би имао проблема ако би отворено иступио из странке у коју смо подједнако разочарани.

"Шанса" у туризму

(Ако још мало сачекамо и останемо на овом степену развоја, онда би још једино могли имати шансу у туризму. Свијет би можда почео долазити у ове крајеве да види како се овдје биједно и примитивно живи и да то фотографише. Исто шансе за бизнис. Ту одмах можемо искористити оне дионице. Ко их само измисли?)

ПОКАЖИМО СЕ ПОСЛИЈЕ ИЗБОРА

СПОРТСКИМ ЖАРГОНОМ РЕЧЕНО, ЗА НАС СРПСКЕ РАДИКАЛЕ ПРЕДСТОЈЕЋИ ИЗБОРИ НИСУ "УТАКМИЦА ОД ЖИВОТНОГ ЗНАЧАЈА", ВЕЋ ИХ ДОЖИВЉАВАМО САМО КАО "КВАЛИФИКАЦИОНИ МЕЧ" НАКОН КОГА СЛИЈЕДИ ПРАВО ТАКМИЧЕЊЕ И ДОКАЗИВАЊЕ КО И КАКО ЗНА ДА ИГРА

Иако није рођен у њему, Љубомир Радмановић је још поодавно постао старосједилац Теслића. Дошао је овдје још као младић са дипломом грађевинског стручњака на којој се још практично ни мастило није било осушило, и намјером да му Теслић буде само успутна животна станица. Међутим, десило се да ту остане трајно, јер је за врло кратко вријеме стекао глас незамјенљивог стручњака у области грађевинарства, прво у "Градитељу", а онда и "Нискоградњи" који су у вријеме његовог руковођења биљежили импресивне и радне и финансијске резултате. Тренутно је на дужности директора Јавног предузећа "Изградња", на радном мјесту на коме је, с обзиром на стручни и радни потенцијал, може се слободно рећи, неискориштен.

За разлику од бројних одашњих Срба који су у вријеме посљедњег рата пожурили да преброде Дрину, Љубомир Радмановић није отишао да тражи заштиту у "мајци Србији", иако му је она завичај, већ је са породицом остао у Теслићу, да дијели судбину оних који Теслић осјећају као свој. Та судбина, на жалост, била је према њему више него

окрутна, јер је његова породица изашла из рата неизлечиво рањена. Наиме, ових дана навршило се пет година од погибије једног од првих добровољаца и најмлађих старјешина Војске Републике Српске - Александра Саше Радмановића, популарног "Мајора", Љубиног старијег сина.

Током протеклих година, за разлику од привредног, у политичком животу Теслића име Љубомира Радмановића није пуно значило. Једноставно, настојао је да се клоне политике, чак и онда када је то било готово немогуће. А и у таквим тренуцима у први план избијала је његова скромност далеко више него жеља за афирмацијом у тој области. Један је од ријетких теслићких руководиоца који је у самом старту Српске демократске странке у овој средини, а за узврат није тражио ништа. Истина, Радмановић никада није био члан ове странке, али је мало оних у Теслићу који знају да је он 1990. године постао њен далеко највећи донатор.

И када се чинило да ће јунак наше приче остати до краја изван политике "уловили" су га радикали. Члан Српске радикалне странке постао је од њеног осни-

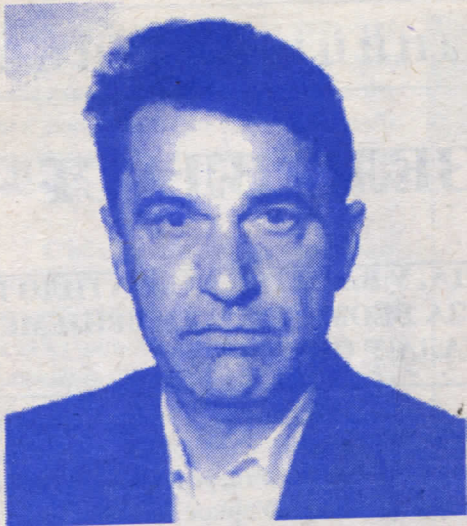
вања у Теслићу, а након овопрољетних унутарстраначких избора, једногласном одлуком чланства изабран је за предсједника Градског одбора СРС у Теслићу. На приједлог и инсистирање тог истог чланства нашао се на листи кандидата за одборнике у Скупштини општине и с обзиром на високу позицију на листи српских радикала, с Љубомиром Радмановићем већ разговарамо као "сигурним" будућим одборником у Скупштини општине.

Господине Радмановићу, српски радикали су амбициозно ушли у предизборну утакмицу. Хоће ли та амбициозност спласнути након избора?

- Мислим да неће, јер ми изборе и не доживљавамо као утакмицу након које ће се "побједници радовати", а "побијеђени туговати", већ као тренутак након кога ће они који уђу у скупштину, а то значи представници већег броја странака, сада као један тим, започети изузетно тешку утакмицу у којој морамо побједити море огромних проблема са којима се суочава овај народ и ова средина. Тек када то успијемо, можемо се сматрати побједницима. То је онда конкретан и плоносан политички рад, за разлику од предизборних обећања која су, по мени, чист политички маркетинг.

- У чему би се по Вама требало да огледају резултати тог, како рекосте, конкретног политичког рада, односно за шта ћете се Ви највише залагати као одборник у Скупштини?

- Кад говоримо о конкретном

Један од радикалских првака у Теслићу:
Љубомир Радмановић

политичком раду, онда, ево да узмемо и конкретан политички циљ, односно само један од циљева. Рецимо, сам град Теслић. Иако је један од најљепших у Републици, сложићете се да је у њему још пуно онога што треба довести у ред, онога што је у рату запуштено или уништено, као и онога што је у овом граду одувек недостајало.

Овдје прије свега мислим на објекте комуналне инфраструктуре, саобраћајнице, зелене површине, дјечија игралишта и много другог што одаје слику помало оронулог града. С друге стране, иако тренутно наша привреда ради с минималним капацитетима, ми морамо имати на уму да је овдје прије рата био веома изражен проблем загађења околине, да нисмо имали трајно ријешење питања градске депоније смећа, да нам је канализациона мрежа недовољна, да је пречишћавање отпадних вода нешто са чиме ћемо се морати суочити у ближој или даљој будућности, чим се наше фабрике покрену. Додуше, то су у већини послови на "дуге стазе", али то не значи да ћемо их вјечно моћи одлагати, посебно ако се имају на уму наше велике амбиције у области туризма.

Не смије се, такође, заборавити да ми у Теслићу никада нисмо успјели да дугорочно ријеђимо проблем водоснабдијевања. Истина је да ово подручје обилује великим количинама воде, што је посебно значајно и вриједно, уз то релативно незагађене, али за уредно снабдијевање града водом ми ћемо се веома брзо суочити са "уским грлима" у водоопскрби. Ту, међутим, није у питању само град, већ и бројна приградска насеља којима такође треба обезбиједити довољне количине воде.

Вјероватно ћете се сложити да град не чине градом само асфалтне улице, водоводна и канализациона мрежа, расвјета... већ да су за његов живот неопходни и бројни други садржаји.

Апсолутно. Град је нешто много више од чистих улица, обновљених фасада, уређених паркова и неосних реклама. Примјера ради, Теслић је и град младости, а брига о њима до сада је била углавном само декларативног карактера. Проблему младих треба прилазити комплексно, са свим елементима, па уз одређивање приоритета (а кад нема ничега, све су приоритети), прићи рјешавању, како васпитног, тако и забавног, рекреативног, културног, спортског аспекта проблема.

У овом тренутку врло је тешко рећи да ли је приоритетније градити дом културе, стадион малих спортова, спортску дворану или нешто четврто.

Нису ли то ипак само жеље, с обзиром на наше материјалне могућности?

- Тачно је да су у овом тренутку више жеље него реалност. Али, оне ће то увијек и остати све док не приступимо њиховој реализацији. Не велим да се то може направити преко ноћи, за

годину или двије, али да смо ишта од тога урадили у прошлости или бар започели, лакше би нам било и сада и у будућности. Другим ријечима, ми једном морамо почети, а да ли ће то бити данас или сутра није питање које нас лишва проблема нити нас ослобађа обавезе да се са њим кад-тад суочимо.

Наравно, и лаику је јасно да су планови без извора финансирања само пусти снови. Међутим, задатак Скупштине и одборника неће само бити да доносе планове, већ прије свега да својим ангажовањем стварају претпоставке за подизање нивоа привређивања, а то значи побољшање материјалног положаја и привреде и становништва. По мени, први корак на путу ка том циљу су квалитативне промјене у области локалне самоуправе. То значи не само другачију законску регулативу, већ и добру и квалитетну организацију служби у органима Скупштине и јавним установама у цјелини. Кад ту створимо ред, он ће почети да се шири на све сфере живота.

Чињеница је да нам вишестраначке скупштине бар до сада нису одавале слику реда и хармоније. Није ли, стога, Ваше виђење тог стања реда у Скупштини послје избора, можда ипак мало превише идеалистичко?

- Сви они који послје 14. септембра сједну у скупштинске клупе, мораће напољу оставити своје личне и ускостраначке амбиције и намјере. Ако се Скупштина, односно одборници, у старту договоре да дјелују складно и заједнички у интересу не странака из којих долазе, већ прије свега у интересу народа који их је изабрао, ја сам онда оптимиста, упркос томе што знам какве све тешкоће и проблеми чекају будуће одборнике. У супротном...

Забилежио: Д. Кузмановић

ПРИЈЕ ИЗБОРА "ПРЕУЗЕЛИ ВЛАСТ"

ПРЕСТАНОМ РАТА И ДЕМОБИЛИЗАЦИЈОМ БОРАЦА, У ВЛАЈИЋЕ СЕ ВРАТИЛО И ЧЛАНСТВО СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, ПА ЈЕ ЗА ВЕОМА КРАТКО ВРИЈЕМЕ ОЖИВИО РАД МЈЕСНОГ ОДБОРА РАДИКАЛА У ОВОМ СЕЛУ

Једна од првих мјесних заједница на подручју општине Теслић, у којој је формирана организација Српске радикалне странке, било је село Влајићи, у коме су српски радикали основали свој мјесни одбор још 1993. године. Међутим, пошто је у то вријеме рат на овим просторима бјеснио пуном жестином, а "страначка директива" је била да се у циљу избјегавања било каквих подјела у српском народу у тренутку када су јединство и слога били услов нашег опстанка, замрзне свака политичка активност ове странке, осим што су само формално озваничили своје постојање, радикали ничим другим нису манифестовали своје присуство у овој средини.

Но, чак и да није било "забране", влајићки радикали не би имали прилику за озбиљније политичко дјеловање, јер су у то вријеме већина њих били расути по линијама одбране Теслића. А они који су боље упознати са збивањима и догађајима на подручју општине Теслић током протеклог рата, знају колико је велики био допринос (на жалост, и жртве) Влајића, одбрани ових простора. Зато и данас, кад ратне страхоте помало заборављамо, борци памте (на жалост, чини се, још само они) и "Грофа", и "Јару, и "Куче", и "Џона", и "Џоа" и "Шешела" и "Абарицу", и Никицу... (извињавамо се ако смо некога заборавили) и многе друге јунаке из Влајића.

А кад је рат стао и кад се влајићка младост и снага мушка вратила у село, већина њих, одлучиних да и даље не штеде труд и

енергију у циљу изградње и учвршћивања Републике Српске, прави простор и прилику за своје политичко дјеловање видјела је у мјесној организацији Српске радикалне странке.. Захваљујући таквом опредјељењу већине бораца из овог села, али и агилном и неуморном Предрагу Чанчару, председнику Мјесног одбора СРС, Влајићи су за врло кратко вријеме постали један од бастиона радикализма на подручју општине. О томе председник Чанчар вели:

- На почетку кад смо формирали одбор било нас је тек неколицина, а данас у нашој организацији имамо преко стотину чланова. Или ако хоћете да до краја будем прецизан, у евиденцији чланства Мјесног одбора Српске радикалне странке тренутно имамо 117 чланова. Огромну већину међу њима чине демобилисани борци, али је доста и старијих људи, првенствено наших мјештана на привременом раду у иностранству.

По ријечима нашег саговорника, званични органи у Мјесној заједници у почетку су благонаклоно гледали на радикале, али када су у њима осјетили конкуренцију почели су све више да испољавају нетрпељивост, а као најбољи доказ за то је недавна одлука да се овдашњим радикалима забрани одржавање састанака у просторијама четвороразредне школе у Влајићима.

- У посљедњих неколико мјесеци врло често смо држали састанке, али када је расправа на

њима почела да поприма критичне тонове на рачун актуелне власти, услиједила је таква реакција. Упркос томе, ми ћемо и даље указивати на све слабости у раду представника и органа власти, како на подручју Мјесне заједнице, тако и Општине. Додуше, ми и нисмо само кри-

Предраг Чанчар - председник МО СРС у Влајићима

тиковали, ми смо више покушавали да иницирамо одређене активности у циљу побољшања услова живљења на овим просторима. Кад су наши апели остали без одијека, схватили смо да нам самима ваља засукати рукаве тамо гдје неће други, па смо у посљедње вријеме напустили јалове приче и окренули се конкретним пословима. Тако смо организовали низ акција на уређењу путних комуникација и гробала у Мјесној заједници и просто се изненадили одзивом грађана. То је најбољи

доказ да људе још није напустио елан и воља да властитим ангажовањем стварају услове бољег живота, само их неко треба организовати и повести - прича Чанчар.

С обзиром да су таквим дјеловањем већ почели да "преузимају власт" у Мјесној заједници, по ријечима нашег саговорника, српски радикали у Влајићима надају се да ће предстојећи избори само озваничити њихову такву улогу у селу. Јер, судећи према расположењу грађана, питање побједника на овонедељним изборима у овој средини практично је већ ријешено.

- Избори нам нису толико значајни са становишта власти у Мјесној заједници, јер она до сада и није функционисала, колико су они за Влајиће значајни због неправде која нам је учињена прије двије године када је нечијом политичком самовољом нашем једином одборнику у Скупштини општине одузет мандат па за разлику од неких малих средина које су у Скупштини имале и по неколико одборника, Влајићи, иако једно од већих села, на овакав начин било је искључено из скупштинског одлучивања. При томе се није нико "зацрвенио" што се у исто вријеме највећи дио ратног пореза током протеклих година сливао у општинску касу управо одавде, јер познато је да смо по броју запослених у иностранству сигурно први у општини - подсјећа Предраг Чанчар и додаје:

- Управо из тих разлога предложили смо, и наш је приједлог прихваћен, да се на радикалској листи одборничких кандидата нађу двојица представника из Влајића. Поред мене, ту почаст указали смо и Вјекославу Гаврићу и вјеријемо да након избора скупштинска врата више неће бити затворена за нас из Влајића - завршио је предсједник српских радикала у овом селу.

ОНИ И МИ

*

ОНИ СЕ БОРЕ ЗА ВЛАСТ

- МИ СЕ БОРИМО ПРОТИВ БЕЗВЛАШЋА

*

ОНИ НА ГРАДСКОМ ТРГУ ПЕКУ ВОЛОВЕ И МИТИНГУЈУ

**МИ ЂЕМО НА ЊЕМУ НАПРАВИТИ ЈАВНИ ПАРКИНГ И
ЗАПОСЛИТИ ДВОЈИЦУ ИНВАЛИДА**

*

ЈЕДНИ СУ ЖУТИ ЈЕДНИ ЦРВЕНИ, А ТРЕЋИ
ПРЕМАЗАНИ СВИМ БОЈАМА

МИ ЗНАМО: ЦРНИ СУ ДА ЦРЊИ НЕ МОГУ БИТИ

*

ПОЧЕЛИ СУ СА ИСКЉУЧИВАЊЕМ СТРУЈЕ

**НИШТА ЧУДНО: ЕЛЕКТРИЧАР НАРЕДИО,
ЕЛЕКТРИЧАР ИСКЉУЧИО**

*

У ЈЕДНОЈ МЈЕСНОЈ ЗАЈЕДНИЦИ ОВИХ ДАНА ОДРЖАН ЈЕ
ПРОШИРЕНИ САСТАНАК ЊИХОВОГ МЈЕСНОГ ОДБОРА.
БИЛО ЈЕ ПРИСУТНО ПЕТ ЧЛАНОВА

**МЈЕСНИ ОДБОР СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У
ПРИБИНИЋУ У НЕДЈЕЉУ ЈЕ НА СВОМ САСТАНКУ
УЧЛАНИО 187. ЧЛАНА**

*

У ПРЕДИЗБОРНОЈ КАМПАЊИ РАДИКАЛИ ПО ГРАДУ НЕЋЕ
ЛИЈЕПИТИ НИКАКВЕ ПЛАКАТЕ НИТИ ПОСТЕРЕ

**ОНИ ХОЋЕ, ИАКО НЕМА ПОТРЕБЕ. СВИ ЊИХОВИ
ЛИКОВИ СУ НАМ ДОБРО ПОЗНАТИ**

*

ИШАО ЈЕ У ВЛАДАЈУЋУ СТРАНКУ ДА ТРАЖИ ЗАПОСЛЕЊЕ

**ВРАТИО СЕ БЕЗ ПОСЛА ЈЕР НИЈЕ ЗНАО ПОТПИСАТИ
ПРИСТУПНИЦУ**

*

О ЊИМА ЗНАТЕ СВЕ

УПОЗНАЈТЕ НАС!

ОДГОВОРНОСТ ВЛАСТИ

*** ПОВРЕМЕНИ КУЛТУРНИ УЗЛЕТИ, ПЛОД СЛУЧАЈНОСТИ.**

*** НА НИВОУ ОПШТИНЕ НЕМА ОСМИШЉЕНЕ КУЛТУРНЕ ПОЛИТИКЕ.**

*** СА РАДИКАЛИМА РАДИКАЛНЕ ПРОМЈЕНЕ.**

Културне политике Теслића у последњих неколико година фактички нема. Она је сведена на промоцију егоистичких личних интереса, лажну родољубиву патетику и глобалну некултуру. Како другачије прогумачити политику која за свој највећи домет узима укидање једне културне установе, која се бави прикривањем јавне тајне о промашајима у организацији друштвеног - приватног - државног па никаквог предузећа "Просвјета", глорификовањем приватних и фамилијарних скупова, који се проглашавају књижевним вечерима.

СИЛОВАЊЕ ПРОШЛОСТИ

У ратном и поратном периоду добили смо ружну мјешавину културе која није питала за цијену да би раскинула са "црвеном" прошлошћу, а у ствари што је више бјежала од праксе прошлих времена све је више личила на та времена, робујући бољшевичким методама и догматским схватањем културе. Умјесто да се из бурне културне прошлости Теслића извуку искуства и поуке за будућа времена десило се оно што не треба. Садашњост је схваћена некултурно као вријеме које протиче уз нарицања малог Книнце.

Повремени узлети су више плод случајности него осмишљене културне политике. Но, и такви, мање више случајни успјеси, у правилу се од мјеродавних дочекују на нож. Треба

се присјетити ратне "турнеје" изложбе карикатура Александра Класа, која је исполитизована до те мјере да је изложба као својеврстан културни догађај на овим просторима потпуно запостављена. Ништа боље не пролази ни марљиви и истрајни рад Ранке Славуљице, јединог музичког педагога на општини, која са школским хором "крпи" рупе политичким промоцијама. Питање је да ли је у таквим условима ентузијазам потрошна категорија.

КУЛТУРА И ПОЛИТИКА

Љетошњи лијеп успјех Теслићких културних радника и стваралаца, окупљених у друштву "Просвјета" на турнеји по Србији углавном је наишао на благ одјек, готово разочаравајући код појединаца из актуелне власти. Нимало случајно када се зна да је "Просвјета" последњих година била истовремено у жижи и на маргини интересовања власти. Све је зависило од датог тренутка и потреба појединаца.

"Просвјета" се својевремено на рачун донација издигла изнад реалних потреба и могућности, да би у једном моменту превазишла разлоге свог постојања, претворила се у балон који је пукао. Тако је од амбициозног Друштва рођено предузеће, прво друштвено, онда по многима приватно, па онда државно. У том лутању по простору који нема везе са културом предузећа је "гутало" друштво, да би

на крају тек овог љета, друштво у сласт "појело" предузеће.

За такво стање у култури Теслића одговорност сноси актуелна власт. Насилно је прекинула везу са прошлошћу, која је у Теслићу и те како српска и вриједна, садашњост им је нејасна, а будућности једноставно нема.

ПРОГРАМИ, ОРГАНИЗАЦИЈА КАДРОВИ...

За Српске радикале култура је, ако не прва а оно једна од најбитнијих степеница у стварању државе. Тренутно на нивоу општине нема осмишљених програма у култури. Нису јасно утврђени приоритети у тој области. Не зна се иза којих манифестација, смрти и програма стоји држава, а иза којих не, не зна се ко је носилац развоја културе, шта је са Ликовном колонијом, како развијати културни аматеризам, ако га уопште има? Много питања а ни један јасан одговор на видику. Зато ће радикали, као власт, приоритет ставити изградњи културне политике општине засноване на свијетлим православним традицијама Теслића, на организацији културних установа и институција која ће одговарати потребама, а не личним интересима појединаца. Коначно, културна политика ослањаће се на стручне, младе и перспективне особе, жељне рада и афирмације. у Теслићу таквих има, треба им само пружити шансу.

ИЗ ПРОШЛОСТИ ТЕСЛИЋА

Губитком дијела територије Општине на њеним јужним границама, али и небригом актуелне власти у Општини, народ из овог дијела полако се исељава.

Слика Блатнице из 1903. године, коју објављујемо, показује да је у овом крају живот бујао још почетком вијека.

ДЕМАНТИ:

Међу бројним писмима која су стигла на нашу адресу, пуно је оних која смо жељели објавити, али због недостатка простор нисмо били овај пут у могућности да то учинимо. Међутим, стигло је и једно писмо које смо, према Закону о штампи, дужни објавити. Ријеч је о писму господина Драге Пајуновића, које, без било каквог коментара, објављујемо у цјелости, боље речено у потпуно "оригиналној" верзији:

"КОМУНИСТИ У АКЦИЈИ"

ТЕСЛИЋ СЕ "ЗАЦРВЕНИО"

СУДЕЋИ ПРЕМА ЛИСТИ СА КОЈОМ ИЗЛАЗЕ НА ПРЕДСТОЈЕЋЕ ИЗБОРЕМ, СОЦИЈАЛИСТИ (ЧИТАЈ КОМУНИСТИ) ВРАЂАЈУ СЕ ОНОЈ СВОЈОЈ, ОД ПРЕВЕЛИКЕ УПОТРЕБЕ ДАВНО ИСТРОШЕНОЈ ПАРОЛИ - "РАДНИЦИ, СЕЉАЦИ И НАПРЕДНА ИНТЕЛИГЕНЦИЈА".

Замијењен је само редослед. Овај пут на чело је стављена интелигенција (напредна?), па су првих 12 мјеста на листи Општинског одбора Социјалистичке партије заузели људи уз чије име иде и оно обавезно дипл... а понеки чак и са титулом мага. (Ово "маг" ваљда значи магистар). Тек онда на ред су дошли радници (да се задовољи "класна" структура и замажу очи бирачима), понеки самостални привредник и пензионер, а сељака нигдје ни за лијека. То је и разумљиво, јер су сељаци (послије оног рата били су "кулаци") још у Брозовој револуцији представљали ону реакционарну снагу која се упорно опирала настојању "авангарде" да је претвори у пролетере, због чега вјероватно код нас никада и није дошло до потпуне победе комунизма. (Баш штета, а тако смо били "близу").

PAJUNOVIĆ DRAGO
TESLIĆ
KARADORĐEVA LAMELA E5
Đebeo, 02.09.1997.god.

SRPSKA RADIKALNA STRANKA
OPŠTINSKI ODBOR TESLIĆ

UREDNIKU LISTA "VELIKA SRBIJA" DUŠANU KUZMANOVIĆU

GOSPODINE UREDNIČE

U broju 393 lista "VELIKA SRBIJA" štampanom avgusta 1997.god. ČIJI STE VI urednik, na strani 15 objavili ste članak pod naslovom "TESLIĆKI CENTREKS".

S obzirom da ste u tom članku u kojem se pominje između ostalih i moje ime iznijeli nis neistina, insinamacija i netačnih podataka nanijeli ste mi veliku štetu. Očigledno ste te uradili sračunato kako bi ste postigli efekat na političkom planu i niste se nimalo potrudili da dođete do prave istine. Osim toga pokazali ste svu svoju zluradost i elementarnu nepismenost jer ste iz reklame u telef. imeniku izveli pogrešnu interpretaciju pe zbog toga niste ni mogli da nađete firmu pod tim nazivom (kako ste vi pročitali SPA), a vjerujem da se niste mnogo ni trudili. Ukoliko Vas je pak stalo do istine pozivam Vas da u narednom broju demantujete navode u tom članku a potrebne podatke možete da dobijete od mene lično u svako doba.

Ukoliko to ipak ne uredite, a pravo mjesto za dementi je Vaš list, biću prinuđen da kod nadležnog suda podignem tužbu protiv Vas lično i Vašeg lista radi zaštite svoje časti, moralnog i političkog integriteta svoje ličnosti.

Ostavljam Vas svojoj sdrusu i brojeve telefona na kojima uvijek možete da dobijete prave podatke vezano za ovaj slučaj.

Drago D.
Paјunović Drago
TESLIĆ

Karadordjeva L E5

TEL: 730-438 posao
735-438 stan

Поучени тим негативним искуствима са сељацима, новоуниформисани комунисти настоје да елиминишу потенцијале "контрареволуционаре" из својих редова и тако овај пут "свјетску револуцију" доведу до краја. (Да ли ми то нешто са слухом није у реду, или у даљини већ чујем тактове оне чувене корачнице: "Буди се Исток и Запад...")

Кад већ помињемо слабост слуха, морам напоменути да сам се прије неки дан био озбиљно забринуо и за своје чуло вида, када сам се једног јутра пробудио у Теслићу који је освануо сав у црвеном. У први мах помислио сам да сањам, али када сам схватио да је то ипак јава, појурно са на градски трг, уплашен да не закасним на дочек штафете младости и, замислите, у оној збуњености и журби заборавим пионирску капу и мараму. Лакнуло ми је када сам се обрео на празном тргу, са кога и пишем овај прилог, јер се плашим да не останем без мјеста у публици на заказаном предизборном митингу наших социјалиста, па сам зато одлучио да чекам све док митинг не почне.

Признајем да ме, док чекам, ноћу помало хвата јежа, јер немам при руци глогов колац, а у мени се рађа осјећај да ће на трг однекуд из мрака закорачити на оној једној ноzi, у чакширама аустроугарског каплара и маршалској блузи, онај вампир из Загорја.

Но, уколико до избора Броз случајно и не васкрсне пласаче то не смије да поколеба. Остало је још подоста оних који

су израсли испод његовог шињела, па је и без Титове "реинкарнације", са њима извјесно "боље сутра". (Зар нисте прочитали ону црвену паролу која гарантује да је "са социјалистима боље свима").

Оно јест да ми овај слоган превише мирише на онај Рачанов ("Бољи живот свима, а не само њима") са којим је овај недавно убједљиво изгубио изборну утакмицу против Туђмана у Хрватској, али то је само још једна потврда да наши комунисти смјернице за своје политичко дјеловање и даље добијају од "браће Хрвата". Јер још од Брозовог времена комунисти у српском народу навикли су да све "лијеве" идеје са којима су нас годинама и деценијама тровали, увозе из Хрватске. Зашто би онда ова посљедња генерација скренула са Титовог пута? Чак и да хоће, не смију, јер већина њих је још увијек (и остаће то вјероватно до краја) под заклетвом ("Друже Тито ми ти се кунемо...").

Обавезе да "непоколебљиво слиједи Титов пут", неће се ослободити вјероватно ни када се "отријезне" послје избора, јер да су хтели, имали су прилику да то давно учине, односно да израсту у левичу модерног европског типа, каква сигурно недостаје на политичкој позорници (читај: циркусу) Републике Српске. На њихову жалост, скинути само црвену петокраку са заставе (а задржати је у срцу) и умјесто ње закрити се црвеном ружом, исувише је мало и недовољно да би се народ увјерио да "вук није промијенио само длаку, већ и ћуд".

ПРАЗНЕ ПРИЧЕ НА ПРАЗНОМ ТРГУ

Протеклог викенда на Градском тргу у Теслићу није било граната али све остало било је као у рату. Такав утисак стекли смо гледајући предизборне скупове СДС-а у суботу и социјалиста у недељу. И један и други скуп протекли су у сејању страха. Наступи скоро свих говорника обилovali су ратничким покличима, пријетњама и осветничким заклетвама. Наравно поруке су и с једне и друге стране упућиване Србима. Видјели смо доста мржње и веома мало политике у њима. Смисао тих порука углавном се своди на обећање оним другима да их неће бити ако се освоји односно задржи власт. Запазили смо једну незајажљиву и болесну пожуду да се влада, није битно с чим и како али само да се влада.

Наравно ни радикали нису поштеђени у овим ратним покличима а посебно њихов лист "Велика Србија", ваљда због истине коју приповиједа. Стекао се утисак да су обични људи отишли уплашени са ових скупова. Отишли с дојмом: ако пруже подршку једној од тих страна опет

ће сиротиња морати под оружје како би се похватала она "друга елита" и спаковала у ланце букарије и гитере.

Зато ми српски радикали позивамо на мир и на разум међу Србима и поручујемо бирачима: ако радикали буду њихов избор, у овој држави ће бити мјеста за све Србе и нико неће морати бјегати у шуму. Мржња међу Србима заувјек се мора сахранити и Срби морају коначно почети да се такмиче ко је паметнији а не ко више мрзи.

Али није све у мржњи, било је ту и финих трошкова. И у суботу и у недељу по свим селима шпартали су "бесплатни" аутобуси. Чак је за социјалисте "Голубић" из Котор Вароша и Бања Луке довезао нешто публике. Било је ту наравно и музичког и позоришног стваралаштва. Брат, брату ниједан од тих скупова није прошао без 10 хиљада марака. Толико трошкова је направљено да би се испрепадало непуну хиљаду људи на митингу СДС-а и нешто мање на скупу Социјалиста.

По "виђењу" Радио Теслића на централном митингу СДС-а присуствовало је неколико "хиљада" људи.

Митингу СП РС присуствовали су бројни гости из Бања Луке и Котор Вароша

Прошлост не можете мијењати,
али будућност ДА.

Учините то гласајући

ЗА

СРПСКУ РАДИКАЛНУ СТРАНКУ.